

Vesper op oudejaarsavond 31 december 2018

'Gods gerechtigheid staat voor eeuwig'

Lezing: Jesaja 51: 1-6

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Welkom

Aanvangslied "O Heer mijn God, ook deze nacht" (Lied 243: 1, 2 en 7)

Moment van stilte

Begroeting en bemoediging

Psalmgebed

We zingen Psalm 90: 1

We lezen Psalm 90: 1-4 en 11-17

We zingen Psalm 90: 2

Bijbellezing Jesaja 51: 1-6

We zingen "Toch overwint eens de genade" (Lied 755)

Overdenking

Gemeente van de levende Heer!

Sion is bang. Sion is bang omdat ze denkt dat God haar verlaten heeft. Overal om haar heen is verwoesting, oprukkende machten die het al oude geloof in God bestrijden. Die de tempel verwoest hebben, die de God van Abraham, de God van Israel bespotten. Iedereen doet wat goed is in zijn, in haar eigen ogen, niemand leeft meer naar Gods wet.

Zal dit ooit nog goed komen?

God antwoordt op deze vraag. Een vraag van alle tijden. "Keer U tot ons, Heer – hoe lang nog?": dezelfde vraag, maar dan uit Psalm 90. Zal dit ooit nog goed komen?

God geeft antwoord en wat voor antwoord! Een prachtig antwoord op de ontredde van zijn volk. Een krachtig woord van troost voor mensen die niet meer weten waar ze het zoeken moeten. Die zoeken naar houvast, die al het oude en vertrouwde zijn kwijtgeraakt. Die met angst en beven de toekomst in kijken..

God spreekt troostvolle woorden:

"Jullie zijn het volk dat goed en eerlijk wil leven, het volk dat op mij vertrouwt. Denk aan de geschiedenis van jullie volk. Kijk naar jullie voorouders Abraham en Sara. Toen ik Abraham riep, was hij nog alleen. Maar ik heb hem gezegend en ik heb hem veel nakomelingen gegeven. Inwoners van Jeruzalem, ik zal jullie troosten. Ik zal jullie troosten omdat jullie stad verwoest is. Ik zal die verwoeste stad weer mooi maken. Ik maak van Jeruzalem een stad zo mooi als de tuin van Eden. Een stad waar overal muziek klinkt, een stad waar de mensen zingen en vrolijk zijn. De Heer komt zijn volk bevrijden."

Het is alweer een visioen. Een blik van de hemel op aarde. Het paradijs.

'Laat de moed niet vallen,' zegt God in deze profetie. 'Houdt vol!' Jullie staan aan de goede kant! Al lijkt alles verloren. Al lijkt het of de wereld regelrecht op de afgrond afrent, niets is minder waar. Alles kan wankelen in dit leven, je gezondheid, de relaties met mensen die je liefhebt, je wereldbeeld, in je geloof kan de twijfel toeslaan en angst kan je overvallen door wereldmachten die tegenover elkaar staan. Zelfs hemel en aarde kunnen vergaan. Maar: onthoudt één ding - zegt deze profetie: Gods gerechtigheid is eeuwig: al vervliegt de hemel als rook, al valt de aarde uiteen als een oud gewaad - mijn recht zal geen einde hebben.

Gods gerechtigheid staat voor eeuwig.

Het is zo'n zin die ik nodig heb als je het jaaroverzicht van het journaal hebt gezien en de wereld van vandaag de dag tot je door laat dringen. Een wereld van die heftige en uitzichtloze oorlog in

Syrië, met duizenden burgerslachtoffers. Een wereld met miljoenen vluchtelingen. Een wereld waar de angst regeert en de angst wordt versterkt door aanslagen soms angstig dichtbij huis. Een wereld die machteloos staat omdat twee wereldmachten weer steeds meer tegenover elkaar komen te staan. Een wereld die verhard omdat de *boze witte man* zijn stem laat horen en politici steeds vaker de confrontatie zoeken in plaats van de verbinding.

Wat moet dat komend jaar brengen met talloze stoere mannen aan de macht, die van geen wijken weten?

Met dubbele verkiezingen voor de deur. Voor Europa en voor de Provincie?

Gods gerechtigheid staat voor eeuwig.

Ik herhaal de zin nog maar eens.

Omdat hij het woeden der gehele wereld relativeert.

Welk verhaal klonk hier vorige week in de kerk? Het verhaal dat ondanks de brute macht van keizer Augustus, van Quirinuius, de voorganger van Assad als gouverneur van Syrië, dat ondanks het bruto geweld van koning Herodes *er een kind werd geboren!* Klein en kwetsbaar, maar o zo machtig. God zelf die de mensen een andere weg wees. De weg van liefde. De weg van persoonlijke aandacht. De weg van de stilte. Van het luisterende oor. Van open ogen. Natuurlijk gaat die weg, de weg van de weerloze overmacht, ten onder in het geweld van de stampende soldaten laarzen en het geschreeuw van boze man en gele hesjes. Natuurlijk haalt die zachte breekbare, die fluisterende stem waarmee we in de kerk spreken, en die ons in de bijbel en via Jesaja en Jezus wordt voorgehouden het nooit in de media waar de grootste verhalen alleen de aandacht krijgen en waar de rampen en de oorlogen en het slechte nieuws altijd veel interessanter zijn dan het goede nieuws, maar nog een keer: Gods gerechtigheid staat voor eeuwig.

Dat is waar we ons aan mogen vasthouden terugkijkend op 2018 en vooral ook: vooruitkijkend naar 2019: Gods gerechtigheid staat voor eeuwig.

Als je daarin durft te blijven geloven, dan kijk je anders naar het jaaroverzicht van de NOS, naar de schreeuwerige koppen in de kranten. Dan ontdek je dat dat het echte leven niet is. Dat er een laag onder zit. Een laag van vertrouwen. Hoe diep de wereld ook dreigt te vallen, hoe diep u, jij zelf dreigt te vallen door persoonlijk ongeluk. De laag van Gods liefde heeft eeuwigheidswaarde. God zal u, zal jou, God al deze wereld nooit loslaten. Hij heeft zich vanaf de schepping met ziel en zaligheid aan deze wereld verbonden. Hij heeft zich door de geboorte van zijn zoon op de meest kwetsbare wijze onderdeel gemaakt van deze wereld, van ons eigen kleine leven.

Wat ik hoop is dat als u terugkijkt op 2018, dat u iets van eeuwigheidswaarde terug ziet. Iets dat voorbij gaat aan het woeden der gehele wereld. Iets in uw persoonlijke leven dat U als wonderbaarlijk heeft ervaren. Iets dat u op de been houdt. Vaste grond onder de voeten. Iets van kwetsbaarheid, van liefde die mag bestaan.

Wat ik ons toewens is dat we vanuit dat geloof de toekomst in kijken. Vanuit het geloof dat God de dragende kracht is onder ons bestaan. Dat alles kan wankelen, dat alles kan vergaan, maar dat Gods liefde altijd blijft bestaan.

En dat is geen poesiaalbum rijmpje, dat is de kern aan ons geloof. Dat is wat ons staande houdt. En het is de kunst om met die ogen de wereld in te kijken - met Gods ogen. Dan zie je onder het grote wereldnieuws. Hoe mensen elkaar helpen. Tegenstellingen overwinnen. Elkaar helpen opstaan en troosten. Dan zie je hoe ook wij hier vanuit die blik proberen gemeente zijn.

Dat wens ik ons toe in het nieuwe jaar: dat we met Gods ogen de wereld in kijken en moed houden, moed houden om in het spoor van Jezus te blijven werken aan een leefbare wereld.

Dan wordt het een gezegend nieuw jaar. Gedragen op Gods adem.

Amen.

Moment van stilte

Moment van muziek

We zingen “Gij die alle sterren houdt” (Lied 919)

Gebeden

Slotlied “Ik wil U, o God, mijn dank betalen” (Lied 245: 1 en 2)

Zegen

Lied: ‘Ga met God en hij zal met ons zijn’ (Lied 416)